

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie wniosku **A. C.**,
skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. i in.,
o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego
w [...] z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok
Sądu Okręgowego w G. z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt II K [...],
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.

UZASADNIENIE

W dniu 2 czerwca 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego
A. C. o wznowienie postępowania sądowego zakończonego wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w [...] z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym
w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 6 lipca 2017 r., sygn. akt II K [...].

We wniosku jako przyczynę uzasadniającą wznowienie skazany podał zły
stan zdrowia (prawie całkowita utrata wzroku), uniemożliwiający mu samodzielną
egzystencję, który miał swój początek jeszcze przed rzekomym popełnieniem
przypisanych mu czynów przestępczych. Ponadto podkreślił, że jest niewinny,
ponieważ nie mógł dopuścić się przestępstw jako osoba niewidoma. Wniósł też o
wyznaczenie mu obrońcy z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego o wznowienie wskazanego wyżej postępowania sądowego jest oczywiście bezzasadny, co skutkuje rozstrzygnięciem o odmowie jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. (zob.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., sygn. akt III KO 25/18).

Przepis art. 545 § 3 k.p.k. przewiduje możliwość odmowy przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w art. 545 § 2 k.p.k. (adwokat, radca prawny, radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie więc miało miejsce w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu - art. 542 § 3 k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2018 r., III KO 8/18). Decydująca jest sama treść wniosku o wznowienie, który może być oczywiście bezzasadny z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać więc może choćby z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia. Tak samo ocenić należy odwołanie się do określonej podstawy wznowieniowej przez jedynie formalnie jej przywołanie we wniosku, bez wskazywania, jakie konkretnie okoliczności

przemawiają za wznowieniem postępowania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2018 r., III KO 25/18)

Analiza akt niniejszej sprawy bezsprzecznie pozwala uznać wniosek skazanego A. C. za oczywiście bezzasadny. Powodami wyartykułowanymi w piśmie inicjującym niniejsze postępowanie, a uzasadniającymi - zdaniem skazanego - złożenie przedmiotowego wniosku jest prawie całkowita utrata wzroku skazanego. Tymczasem okoliczność ta nie stanowi żadnej z przesłanki wznowienia postępowania sądowego, dlatego też nie wymaga podjęcia pogłębionych rozważań w tej kwestii, tym bardziej że wcześniejsze próby wznowienia postępowania okazały się nieskuteczne.

W tej sytuacji trudno oprzeć się wrażeniu, że wniosek skazanego jest działaniem instrumentalnym, podyktowanym chęcią bezpodstawnego uwolnienia się od odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo.

Konkludując, A. C. nie wskazał żadnych okoliczności, które w świetle regulacji art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. oraz art. 540b k.p.k., uzasadniałyby przeprowadzenie postępowania wznowieniowego we wskazanej przez skazanego sprawie. Sąd Najwyższy nie dopatrył się również zaistnienia na gruncie przedmiotowej sprawy innej podstawy obligującej Sąd Najwyższy do rozważenia możliwości wznowienia postępowania z urzędu w oparciu o przepis art. 542 § 3 k.p.k.

[as]